

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 31 grudnia 2020 r.

WN-I.431.5.2020

Pan
Łukasz Mierzejewski
Przewodniczący Powiatowego
Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Radomiu
ul. T. Mazowieckiego 7
26-600 Radom

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 6c ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r., poz. 426, z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o rehabilitacji” oraz § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie trybu i sposobu przeprowadzania kontroli przez organy upoważnione do kontroli na podstawie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 29) po przeprowadzeniu kontroli sprawdzającej w Powiatowym Zespole do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Radomiu przez zespół kontrolujący w składzie: Ewa Brzezińska (kierownik zespołu kontrolującego), Monika Materek, Stanisław Jarmuda, Adriana Synowska, Anna Konior - członkowie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Warszawie, działający z upoważnienia Wojewody Mazowieckiego, której wyniki zostały zamieszczone w protokole przekazanym przy piśmie z dnia 18.12.2020 r. (znak: WN-I.431.5.2020), przekazuję niniejsze wystąpienie pokontrolne.

1) Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Radomiu działa na podstawie Zarządzenia Nr 17/2002 z dnia 14 maja 2002 r. Starosty Powiatu Radomskiego, wydanego na podstawie art. 6 i 6a ustawy o rehabilitacji po uzyskaniu zgody Wojewody Mazowieckiego. Od dnia 1 stycznia 2020 r. Powiatowy Zespół jest wyodrębnioną komórką organizacyjną działającą w ramach struktury Starostwa Powiatowego w Radomiu na mocy Zarządzenia nr 72/2019 z dnia 20.12.2019 r. Powiatowy Zespół realizuje zadania wynikające z ustawy o rehabilitacji na terenie Powiatu Radomskiego oraz na terenie Powiatów: Białobrzskiego, Grójeckiego, Kozińskiego, Przysuskiego, Szydłowieckiego oraz Zwoleńskiego na podstawie porozumień zawartych z każdym z ww. Powiatów w dniu

21.03.2007 r. Pomieszczenia użytkowane przez Zespół są przystosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych i spełniają wymagania, o których mowa w § 24 ust. 1 i 2 oraz § 25 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2018 r., poz. 2027, z późn.zm.) zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie orzekania”. Budynek, w którym znajduje się siedziba Powiatowego Zespołu jest przystosowany dla osób z ograniczoną sprawnością ruchową, a pomieszczenia służące obsłudze administracyjno – biurowej Zespołu są dla takich osób dostępne. Osoby niepełnosprawne mają możliwość swobodnego i samodzielneho poruszania się w pomieszczeniach Zespołu oraz użytkowania jego wyposażenia. Pomieszczenia zapewniają poszanowanie dóbr osobistych w trakcie prowadzenia badań lekarskich i rozmów przez członków składów orzekających.

2) Skład osobowy członków Powiatowego Zespołu jest zgodny z § 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie orzekania. Kadra Powiatowego Zespołu spełnia wymogi określone w § 23 ust. 1 w zw. z § 21 ust. 2 rozporządzenia w sprawie orzekania. Ustalony stan faktyczny potwierdza realizację zalecenia pokontrolnego wydanego po przeprowadzonej w 2019 r. kontroli problemowej Zespołu w zakresie pozyskania lekarzy specjalizacji mających zastosowanie w procesie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.

3) Powiatowy Zespół pracuje w Elektronicznym Krajowym Systemie Monitoringu Orzekania o Niepełnosprawności zgodnie z art. 6d ustawy o rehabilitacji.

4) Tryb postępowania orzeczniczego przed Powiatowym Zespołem w Radomiu oraz procedury stosowane w tym postępowaniu budzą zastrzeżenia:

➤ Powiatowy Zespół po wpływie wniosku o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności lub niepełnosprawności dokonywał niezwłocznie jego weryfikacji pod względem formalnoprawnym oraz pod kątem kompletności dokumentacji medycznej oraz konieczności jej uzupełnienia, wykorzystując w tym celu specjalne druki pod nazwą „analiza wewnętrzna wniosku o wydanie orzeczenia”. Analizy formalnoprawnej dokonywał Przewodniczący Zespołu, Sekretarz lub pracownik administracyjny. Oceny pod kątem uzupełnienia o dokumentację medyczną dokonywał lekarz członek Powiatowego Zespołu wskazując, o jakie dokumenty należy uzupełnić wniosek albo określając, iż nie wymaga on uzupełnienia o dodatkową dokumentację medyczną. Lekarz określał również specjalizację przewodniczącego składu orzekającego. Akta postępowania orzeczniczego poddane kontroli nie wskazują w jaki sposób jest wyznaczany lekarz do wstępnej weryfikacji dokumentacji medycznej. Wyznaczenie lekarza do wstępnej weryfikacji dokumentacji medycznej nie następuje w formie pisemnej, co uniemożliwia weryfikację czynności wyznaczenia.

➤ W toku kontroli ustalono, iż Powiatowy Zespół kieruje do strony postępowania orzeczniczego zawiadomienie wskazane w § 6 ust. 5 rozporządzenia w sprawie orzekania, dotyczącego konieczności uzupełnienia dokumentacji medycznej.

➤ W 12% (19 spośród 153) akt spraw stwierdzono brak oryginału zawiadomienia o konieczności uzupełnienia braków formalnych, jak również brak potwierdzenia doręczenia

przedmiotowego zawiadomienia. Ponadto stwierdzono brak oryginału zawiadomienia o konieczności uzupełnienia dokumentacji medycznej, jak również brak potwierdzenia doręczenia przedmiotowego zawiadomienia. Powyższa praktyka jest nieprawidłowa, ponieważ, zgodnie z procedurą administracyjną, organ pozostawia w aktach sprawy jeden oryginał wytworzonego dokumentu w trakcie postępowania. Zgodnie z dyspozycją art. 76 § 1 k.p.a. dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone.

➤ Analiza akt wykazała, że zawiadomienia na podstawie § 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie orzekania wyznaczające termin posiedzenia składu orzekającego organ wysyła stronie bez zwrotnego potwierdzenia odbioru, co skutkuje tym, że w aktach postępowań orzeczniczych brak udokumentowania faktu doręczenia zawiadomienia stronie postępowania. W aktach sprawy brak jest również wydruku ze strony Poczty Polskiej *śledzenia przesyłki*, która umożliwiłaby potwierdzenie faktu doręczenia stronie we wskazanym w przepisach prawa terminie zawiadomienia. Jednocześnie nie można ustalić czy Powiatowy Zespół zawiadomienia o wyznaczonym terminie posiedzenia składu orzekającego, doręcza stronie postępowania co najmniej 7 dni przed wyznaczonym terminem posiedzenia składu orzekającego zgodnie z wymogiem określonym w § 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie orzekania.

➤ Dyspozycja zawarta w przepisie § 19 pkt 2 rozporządzenia w sprawie orzekania zobowiązuje Przewodniczącego Powiatowego Zespołu do wyznaczenia składu orzekającego, w tym przewodniczącego, spośród członków zespołu posiadających zaświadczenia uprawniające do orzekania. Akta poddane kontroli wskazują, iż w każdej sprawie orzeka co najmniej dwuosobowy skład orzekający, co potwierdza pieczęć i podpis lekarza – przewodniczącego składu orzekającego na protokole oraz orzeczeniu Powiatowego Zespołu, jak również pieczęć i podpis członka składu widniejący na ww. dokumentach. Niemniej jednak w każdym przypadku brak jest w kontrolowanych aktach dokumentu potwierdzającego, że skład orzekający został wyznaczony przez Przewodniczącego Zespołu, zatem wyznaczenie personalnego składu orzekającego nie następuje w formie pisemnej, co dla celów dowodowych uniemożliwia weryfikację czynności wyznaczenia.

➤ Kontrola trybu rozpatrywania wniosków o wydanie orzeczenia o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności pod kątem zachowywania terminów do załatwiania spraw wskazanych w art. 35 k.p.a. wykazała, że Powiatowy Zespół nie dochowuje ustawowego jednomiesięcznego terminu do rozpoznania wniosku, wynikającego z art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.) dalej „k.p.a.”. Stwierdzono, że spośród wszystkich skontrolowanych spraw o wydanie orzeczenia o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności 44% (68 spośród 153) rozpatrzono po upływie jednomiesięcznego terminu do załatwienia sprawy określonego w art. 35 k.p.a. z winy organu. W takich przypadkach zgodnie z dyspozycją art. 36 k.p.a. oraz § 19 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia w sprawie orzekania Powiatowy Zespół zawiadamia pisemnie stronę postępowania przed upływem terminu do załatwienia sprawy o wyznaczeniu nowego terminu rozpatrzenia wniosku, wskazując przyczynę uzasadniającą niemożność rozpatrzenia wniosku w ustawowym terminie. W skontrolowanych aktach spraw

brak jest oryginałów zawiadomień o wyznaczonym terminie posiedzenia składu orzekającego oraz zawiadomień o niezafatwieniu sprawy w terminie i wyznaczeniu nowego terminu do jej zafatwienia. Powyższa praktyka jest nieprawidłowa, ponieważ zgodnie z procedurą administracyjną organ pozostawia w aktach sprawy jeden oryginał wytworzonego dokumentu. Zgodnie z dyspozycją art. 76 § 1 k.p.a. „Dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone.”

➤ Z analizy akt, wynika że w 9% (14 spośród 153) Powiatowy Zespół w Radomiu nie przestrzega terminów określonych w § 13 ust. 5 rozporządzenia w sprawie orzekania, ponieważ orzeczenie o niepełnosprawności albo stopniu niepełnosprawności doręczane jest osobom, o których mowa w § 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie orzekania, po upływie 14 dni od dnia posiedzenia w sprawie wydania orzeczenia.

➤ Poddane kontroli orzeczenia o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności wysyłane były za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, co jest zgodne z zasadą doręczania.

➤ Analiza wybranych akt spraw pod kątem formalno-prawnym wykazała, iż uzasadnienia do wszystkich kontrolowanych orzeczeń sporządzane są w sposób nieprawidłowy: zawierają jedynie definicję stopnia niepełnosprawności lub stwierdzenie o braku kwalifikacji do stopnia niepełnosprawności, a w przypadku orzeczeń wydawanych osobom, które nie ukończyły 16 r. ż. stwierdzenie kwalifikacji dziecka do osób niepełnosprawnych lub jej brak. Przepis zawarty w § 13 ust 4 rozporządzenia w sprawie orzekania nakłada obowiązek wskazania w uzasadnieniu faktów, które uznano za istotne w sprawie i udowodnione oraz wskazania dokumentów potwierdzających rozstrzygnięcie. Standardy jakie powinno spełniać uzasadnienie decyzji określa również przepis zawarty w art. 107 k.p.a., zgodnie z którym uzasadnienie decyzji administracyjnej powinno być rzetelne, a nie pozorne, spójne w odniesieniu do rozstrzygnięcia. Musi ono odpowiadać rozstrzygnięciu dla poprawności decyzji administracyjnej. Niezbędne jest, aby pomiędzy rozstrzygnięciem, a jego uzasadnieniem faktycznym i prawnym istniała wewnętrzna spójność. Uzasadnienie powinno być adekwatne w odniesieniu do całokształtu postępowania (czynności procesowych). W tym zakresie kontrolowany Zespół nie wywiązuje się z obowiązków nałożonych w art. 107 k.p.a oraz § 13 ust. 4 rozporządzenia w sprawie orzekania. Zgodnie z art. 107 § 3 k.p.a., uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa. Organ administracji musi odnieść się do wszystkich twierdzeń i faktów istotnych dla sprawy jak również wyczerpująco przedstawić wykładnię zastosowanych przepisów prawa. Strona ma prawo wiedzieć, jakimi przesłankami kierował się organ, który wydawał zapadłe w sprawie rozstrzygnięcie, a nie domyślać się, co było tego przyczyną, nawet w przypadku, gdy miała dostęp do akt sprawy. Zasada ta powinna być szczególnie respektowana w sytuacji, w której organ nakłada na stronę postępowania określone obowiązki lub kiedy odmawia jej przyznania żądanego uprawnienia. Zgodnie z art. 107 § 3 k.p.a. uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym

dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa. Wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa polega nie tylko na obowiązku powołania podstawy prawnej w każdej decyzji, ale także na wszechstronnym wyjaśnieniu, dlaczego organ orzekający zastosował określony przepis. Inaczej mówiąc, uzasadnienie decyzji powinno przedstawiać tok rozumowania organu zmierzającego do konkretyzacji stosunku administracyjnoprawnego w danej sprawie. Do cech dobrego uzasadnienia należą: logiczny związek i zgodność z rozstrzygnięciem i jego treścią, brak wywodów sprzecznych lub rozbieżnych z rozstrzygnięciem, ścisłość i dokładność wywodów, ich zwięzłość i prostota ujęcia oraz kompletność motywów. Do wadliwości uzasadnienia zaliczyć należy:

- 1) niepełność uzasadnienia;
- 2) pozorność uzasadnienia (także sprzeczność uzasadniania z obiektywnymi motywami);
- 3) brak uzasadnienia obligatoryjnego;
- 4) niepowiązane uzasadnienia z rozstrzygnięciem decyzji;
- 5) wady formalne (błędy logiczne, stylistyczne, wady budowy wewnętrznej, wady metodologiczne).

Obowiązkiem organu rozstrzygającego sprawę – w ramach uzasadnienia podjętej decyzji – jest ustosunkowanie się do celów złożonego wniosku i wskazań w nim zaznaczonych. Brak w tym zakresie sporządzanych przez Powiatowy Zespół w Radomiu uzasadnień stanowi naruszenie prawa procesowego w stopniu mającym istotny wpływ na wynik sprawy.

Powyższe ustalenia dowodzą, że Zespół nie zrealizował zalecenia pokontrolnego wydanego na skutek kontroli problemowej przeprowadzonej w 2019 r. w zakresie prawidłowego formułowania uzasadnień.

➤ W 48% spraw (73 spośród 153) dokumentacja, w szczególności medyczna była nieprawidłowo potwierdzona za zgodność z oryginałem przez Powiatowy Zespół. Gromadzenie w postępowaniu orzeczniczym przez Powiatowy Zespół jako materiał dowodowy różnego rodzaju kserokopii dokumentacji, w tym dokumentacji medycznej, zamiast oryginałów, odpisów oryginałów lub uwierzytelnionych za zgodność z oryginałem, a więc w postaci nie gwarantującej jej odpowiednią wartość dowodową, tj. oryginalnej lub uwierzytelnionej za zgodność z oryginałem, w tym uwierzytelnionej zgodnie z zasadami wskazanymi w art. 76a, budzi zastrzeżenia.

➤ Analiza sporządzanych protokołów z posiedzeń składów orzekających wykazała, iż we wszystkich analizowanych sprawach na protokole brak jest podpisu osoby sporządzającej protokół, czyli protokolanta. Dyspozycja zawarta w przepisie art. 68 k.p.a. § 2 zobowiązuje do odczytania sporządzonego protokołu wszystkim osobom obecnym, biorącym udział w czynności urzędowej, które powinny następnie protokół podpisać, a odmowę lub brak podpisu, którejkolwiek osoby należy omówić w protokole. W związku z powyższym oprócz podpisów członków składu orzekającego na protokole z posiedzenia składu orzekającego powinien bezwzględnie znajdować się podpis protokolanta.

➤ Ponadto w przypadku 11% (17 spośród 153) spraw stwierdzono, iż na orzeczeniu, na protokole oraz w *Ocenie* widnieje nieprawidłowa pieczęć psychologa członka składu orzekającego - orzecznik posługuje się pieczęcią z dwiema specjalnościami „psycholog

logopeda”. Rozporządzenie w sprawie orzekania w § 18 ust. 1 wskazuje zamknięty katalog specjalności mających zastosowanie w procesie orzekania o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności, który wyklucza możliwość uczestnictwa logopedy w posiedzeniu składu orzekającego. Zatem pieczętowanie się pieczęcią łączoną tj. psycholog – logopeda – członek składu orzekającego jest nieprawidłowe.

5) Kontrola organizacji posiedzeń składów orzekających wykazała, że czas zaplanowany na przeprowadzenie badania i wywiadów z osobą zainteresowaną lub dzieckiem i jego przedstawicielem ustawowym jest niewystarczający do zebrania rzetelnego materiału dowodowego w celu wydania orzeczenia, tym samym Zespół nie zrealizował zalecenia pokontrolnego dotyczącego wydłużenia czasu przewidzianego na badanie lekarskie i wywiad ze specjalistą.

6) Kontrolujący wnoszą zastrzeżenia co do sposobu oceny niepełnosprawności i stopnia niepełnosprawności dokonywanej przez członków składów orzekających tj. przez pracowników socjalnych, doradców zawodowych, psychologów i pedagogów. Analiza pod względem merytorycznym wybranych *Ocen* wykazała, iż nie spełniają one niezbędnego wymogu kompletności, a proponowany przez specjalistę stopień niepełnosprawności lub niepełnosprawność nie zostały ustalone adekwatnie w relacji do zebranych w wywiadzie i udokumentowanych w *Ocenach* informacji. Zastrzeżenia budzą również sformułowane uzasadnienia proponowanych rozstrzygnięć nie wskazujące w każdym przypadku faktów, które uznano za istotne w sprawie i udowodnione zgodnie z przesłankami kwalifikującymi do konkretnego stopnia niepełnosprawności lub niepełnosprawności (art. 4 ust. 1 – 3 oraz art. 4a ustawy o rehabilitacji).

Specjaliści nadal nie wypełniają *Ocen* prawidłowo pomimo wskazania analogicznych zastrzeżeń stwierdzonych podczas kontroli przeprowadzonej w 2019 r.

7) Zespół kontrolujący wnosi uwagi co do *Ocen* sporządzonych przez lekarzy – przewodniczących składów orzekających. W przypadku wszystkich analizowanych akt spraw dokumentacja medyczna była wystarczająca i uzasadniała zaliczenie do niepełnosprawności albo stopnia niepełnosprawności. W przypadku 9% (15 spośród 153) spraw dokumentacja medyczna nie uzasadniała przyznanych symboli przyczyny niepełnosprawności. Ponadto powtarzające się zarzuty dotyczą niewłaściwego dokumentowania stanu faktycznego przez przewodniczących składów orzekających w *Ocenach* w przedmiocie badania przedmiotowego i podmiotowego, opisu zakresu i rodzaju ograniczeń stwierdzanych u osoby orzekanej. Zastrzeżenia budzą również sformułowane uzasadnienia proponowanych rozstrzygnięć nie wskazujące w każdym przypadku faktów, które uznano za istotne w sprawie i udowodnione zgodnie z przesłankami kwalifikującymi do konkretnego stopnia niepełnosprawności lub niepełnosprawności.

Podsumowując należy podkreślić, że analiza merytoryczna orzeczeń nie wykazała decyzji wydanych z rażącym naruszeniem prawa.

W związku z powyższymi ustaleniami zalecam:

- 1) Prowadzenie postępowań orzecznich zgodnie z terminami załatwiania spraw wynikających z przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.
- 2) Zapewnienie zgodności trybu postępowania w sprawie orzekania o niepełnosprawności i o stopniu niepełnosprawności z § 33 pkt 2 ww. rozporządzenia poprzez wyznaczenie przez Przewodniczącego Powiatowego Zespołu lekarza do wstępnej weryfikacji dokumentacji medycznej w zakresie kompletności oraz konieczności jej uzupełnienia o badania potwierdzające rozpoznaną chorobę zasadniczą, z zachowaniem formy pisemnej. Dokumentowanie ww. wskazanych czynności umożliwi wypełnianie druku *Karta obiegowa wniosku* wprowadzona w SI EKSMOoN.
- 3) Wyznaczenie personalnego składu orzekającego w formie pisemnej dla celów dowodowych, tak aby umożliwić weryfikację czynności wyznaczenia. Dokumentowanie ww. wskazanych czynności umożliwi wypełnianie druku *Karta obiegowa wniosku* wprowadzona w SI EKSMOoN.
- 4) Dokumentowanie doręczenia stronom postępowania wszelkiego rodzaju zawiadomień stosowanych w procedurze orzecznich za zwrotnym potwierdzeniem odbioru zgodnie z przepisami zawartymi w ww. rozporządzeniu.
- 5) Prawidłowe formułowanie uzasadnień orzeczeń zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 107 k.p.a oraz § 13 ust. 4 rozporządzenia w sprawie orzekania.
- 6) Gromadzenie w aktach spraw postępowania orzecznich materiału dowodowego, w szczególności dokumentacji medycznej, w postaci gwarantującej jej odpowiednią wartość dowodową, tj. oryginalną lub prawidłowo uwierzytelnioną za zgodność z oryginałem, zgodnie z zasadami wskazanymi w art. 76a k.p.a. Gromadzenie oryginałów wytworzonych dokumentów urzędowych zgodnie z dyspozycją art. 76 § 1 k.p.a.
- 7) Zmianę organizacji posiedzeń składów orzekających tak, aby czas zaplanowany na badanie lekarskie i wywiad ze specjalistą pozwalał na zebranie informacji niezbędnych do wydania orzeczenia.
- 8) Podniesienie jakości orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności poprzez wydawanie orzeczeń w oparciu o prawidłową wykładnię przepisów prawa materialnego przy kwalifikowaniu osób orzekanych do niepełnosprawności i stopnia niepełnosprawności przez psychologów, pedagogów, doradców zawodowych i pracowników socjalnych, poprzez podjęcie skutecznych działań zapewniających:
 - przestrzeganie standardów w zakresie kwalifikowania do niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności;
 - rzetelne i wyczerpujące merytorycznie wypełnianie druków ocen;
 - precyzję i obiektywizm w opisie występowania dysfunkcji orzekanej osoby, warunkujących trudności w samodzielnym funkcjonowaniu i pełnieniu ról społecznych,

- trafność w odniesieniu do treści sporządzonej oceny, kwalifikacji do odpowiedniego stopnia niepełnosprawności lub niepełnosprawności lub odmowy takiej kwalifikacji;
 - formułowanie uzasadnień dokonanej kwalifikacji w aspekcie obowiązujących standardów orzeczniczych, w zakresie kwalifikowania do osób niepełnosprawnych lub stopnia niepełnosprawności.
- 9) obowiązkowy udział członków Zespołu (lekarzy i specjalistów), których jakość wypełnianych *Ocen* budziła zastrzeżenia kontrolujących, w szkoleniach doskonalących organizowanych przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Warszawie w zakresie stosowania przepisów, standardów i procedur postępowania w sprawach dotyczących orzekania o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności.

Zgodnie z § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie trybu i sposobu przeprowadzania kontroli przez organy upoważnione do kontroli na podstawie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych: „Kierownik podmiotu kontrolowanego, w terminie wyznaczonym w wystąpieniu pokontrolnym, zawiadamia organ upoważniony do kontroli o sposobie wykorzystania uwag i wykonania zaleceń pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.” W związku z powyższym proszę o przedstawienie stosownych informacji w terminie 30 dni od dnia otrzymania wystąpienia.

Jednocześnie informuję, że treść niniejszego wystąpienia pokontrolnego, ogłoszona zostanie w Biuletynie Informacji Publicznej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie, na stronie internetowej bip.mazowieckie.pl.

z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO
Marzena Tazbir-Kowalczyk
Przewodnicząca
Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Osób
Niepełnosprawnych w Warszawie

Do wiadomości:

Pan Waldemar Trelka
Starosta Powiatu Radomskiego